

PARAULA I VIDA

Déu, amic de l'home, amic de la vida

El portaveu de Benet XVI, el pare Federico Lombardi, va encertar plenament quan va dir davant els periodistes, el passat 7 de novembre, que el tema central de les paraules del Sant Pare a Santiago i a Barcelona ha estat el tema de Déu. És ben conegut que la primera prioritat del Papa en el seu pontificat és obrir als homes d'avui l'accés a Déu. Missió gens fàcil en aquestes societats europees nostres tan secularitzades.

Benet XVI ens ha dit que «és una tragèdia que a Europa, sobretot al segle XIX, s'afirmés i divulgés la convicció que Déu és l'antagonista de l'home i l'enemic de la seva llibertat. Amb això es volia enfosquir la veritable fe bíblica en Déu». Déu en realitat és l'amic dels homes i l'amic de la vida i ens invita a ser amics seus.

El Sant Pare ens ha dit en aquest viatge que «Déu és l'origen del nostre ésser i el fonament i el cim de la nostra llibertat, no el seu oponent». I per això no ha dubtat a demanar, des de Santiago de Compostel·la, lloc de tanta significació per al continent europeu, que «Europa ha d'obrir-se a Déu, sortir a trobar-lo sense por, treballar amb la seva gràcia per aquella dignitat de l'home que havien descobert les millors tradicions».

També ha demanat que «cal que Déu torni a ressonar joiosament sobre els cels d'Europa; que la seva paraula santa no es pronuncii mai en va; que no es perverteixi fent-la servir per a fins que li són impropis. Cal que es pronuncii santament». Aquestes paraules em sembla que tenen una clara intencionalitat

de respondre a aquells que puguin pensar —o potser fins i tot témer— que aquesta invocació del nom de Déu pugui amagar propòsits menys nobles d'un retorn a formes de neoconfessionalisme estatal. En altres ocasions, davant de representants dels Estats o de la política, Benet XVI ha parlat clarament d'una sana laïcitat estatal, i per això és molt significativa la seva invitació a invocar el nom de Déu santament i que aquest nom no es prengui mai en va, com ja demana el Decàleg del Sinaí. I es prendria en va si se'l feia servir «per a fins que li són impropis». És molt important aquesta clarificació davant dels homes i les dones d'avui i davant de la nostra mateixa societat actual.

Si el tema de Déu estava en el centre dels missatges d'aquesta visita apostòlica de Benet XVI, és ben lògic que quedés meravellat per la basílica de la Sagrada Família. Ho va dir amb unes paraules que ens recordaven el Papa que ha dedicat tants anys a l'ensenyament universitari de la teologia: «En un humil i joios acte de fe, aixequem una immensa mola de matèria, fruit de la naturalesa i d'un incommensurable esforç de la intel·ligència humana, constructora d'aquesta obra d'art. Ella és un signe visible del Déu invisible.»

En diferents escrits, ja abans d'arribar al pontificat, el Papa ha expressat que l'experiència de la bellesa és un camí cap al misteri i, en darrer terme, cap a Déu. Per això la Sagrada Família era el lloc adient per al magisteri de Benet XVI sobre aquesta qüestió tan fonamental. Això explica la seva fascinació per l'obra de Gaudí fins al punt de posar-ne el Naixement en la seva felicitació d'aquest Nadal. «Gaudí, obrint el seu esperit a Déu, ha estat capaç de crear en aquesta ciutat de Barcelona un espai de bellesa, de fe i d'esperança que porta l'home a la trobada amb qui és la Veritat i la Bellesa mateixa.»

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

© 2010. Agustí Codinach Yzquierdo

Acció de gràcies per la visita del Sant Pare

► Unes sis mil persones es van aplegar el dissabte 18 de desembre passat a la Basílica de la Sagrada Família. Fou el primer acte d'àmbit diocesà celebrat allí després de la solemne dedicació del temple, presidida pel Sant Pare, el 7 de novembre. «Venim a donar gràcies a Déu —va dir el cardenal Martínez Sistach— per aquesta inoblidable visita. La nostra pregària eucarística és, també, per la institució preuada del matrimoni i de la família i pel valor innegociable de la vida humana, des del primer moment de la concepció fins a la mort natural». Amb l'Arquebisbat, va organitzar aquest acte la Delegació de Pastoral Familiar.

JORNADA DE L'EMIGRANT I EL REFUGIAT

«Una sola família humana»

Celebra avui l'Església catòlica la Jornada Mundial de l'Emigrant i el Refugiat que ens ofereix l'oportunitat de reflexionar sobre un tema vinculat al fenomen creixent de l'emigració, de pregar perquè els cors s'obrin a l'acollida cristiana i de treballar perquè creixin en el món la justícia i la caritat i desaparegui el fenomen de la violència, que en aquest passat Nadal han costat la vida de cristians i cristianes a Alexandria (Egipte) i a l'Iraq.

El Sant Pare va escollir per a aquesta jornada el lema «Una sola família humana». Com diu el mateix Benet XVI en el missatge per a aquesta diada, es tracta de treballar per construir «una sola família de germans i germanes en societats que són cada vegada més multiètniques i interculturals, on també les persones de diferents religions es veuen impulsades al diàleg, perquè es pugui trobar una convivència serena i profitosa en el respecte de les diferències legítimes».

Benet XVI també diu que «el fenomen de la globalització, característic de la nostra època, no és només un procés socioeconòmic, sinó que comporta també una humanitat cada cop més interrelacionada, que supera fronteres geogràfiques i culturals».

Donant exemple de resposta positiva a aquest fenomen, el dia primer del nou any 2011, el Sant Pare va anunciar una nova convocatòria de la Jornada Mundial de Pregària per la Pau, que, en record de la jornada que va convocar a Assís el papa Joan Pau II el mes d'octubre de 1986, tindrà lloc a aquesta mateixa ciutat el proper octubre.

Diu també el Sant Pare en el seu missatge que la realitat de les migracions constitueix un «signe eloqüent del nostre temps». Podem dir que les nostres diòcesis donen una resposta generosa a aquest repte. Per això, cal continuar en aquest camí i no perdre l'esperança d'anar construint un món que esdevingui, cada vegada més, «una sola família».

ANY MARAGALL

Gener

Passa l'any per davant de ma finestra...
El sol com un auell que se'n va a jòc,
passa volant pels arbres cada dia.
Els ametllers s'han coronat de neu
i les mimoses d'or... Quina alegria!
Darrera la negror d'aquells xiprers
sospireja el ponent i mor el dia.

(«El pas de l'any».
Barcelona, 26/01/1908)

DIUMENGE II DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,3.5-6)

El Senyor em digué: «Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu». El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meva glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meva salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra».

▶ Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*
Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.
Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.
Per això us dic: «Aquí em teniu: / com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor». R.
Anuncio amb goig la salvació / davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la; / ho sabeu prou, Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,1-3)

Pau, que per voler de Déu ha estat cridat a ser apòstol de Jesucrist, i el seu germà Sòstenes, a la comunitat de Déu que és a Corint, als santificats en Jesucrist, cridats a ser-li consagrats, en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells.

Us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,29-34)

En aquell temps, Joan veié que Jesús venia i digué: «Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món. És aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia. Jo no sabia qui era, però vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel». Després Joan testificà: «He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era, però el qui m'envià a batejar amb aigua em digué: "Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa, és el qui bateja amb l'Esperit Sant". Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 49,3.5-6)

El Señor me dijo:

«Tú eres mi siervo, de quien estoy orgulloso.» Y ahora habla el Señor, que desde el vientre me formó siervo suyo, para que le trajese a Jacob, para que le reuniese a Israel —tanto me honró el Señor, y mi Dios fue mi fuerza—: «Es poco que seas mi siervo y restablezcas las tribus de Jacob y conviertas a los supervivientes de Israel; te hago luz de las naciones, para que mi salvación alcance hasta el confín de la tierra.»

▶ Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*
Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito; / me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.
Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides sacrificio expiatorio, / entonces yo digo: «Aquí estoy.» R.
Como está escrito en mi libro: / «Para hacer tu voluntad.» / Dios mío, lo quiero, / y llevo tu ley en las entrañas. R.
He proclamado tu salvación / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios: / Señor, tú lo sabes. R.

▶ Comienzo de la primera carta del apóstol san Pablo a los corintios (1Co 1,1-3)

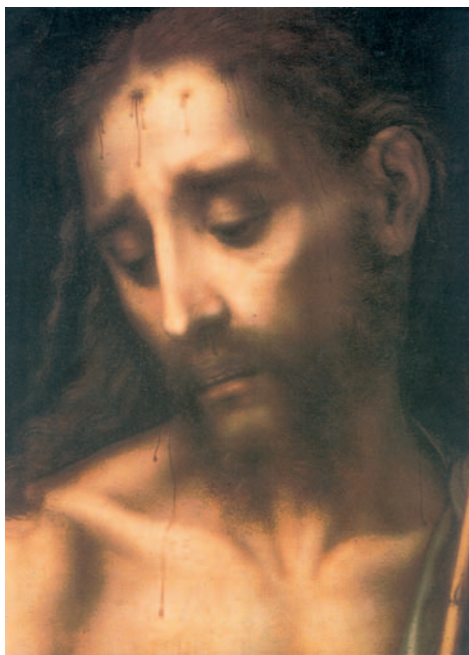
Yo, Pablo, llamado a ser apóstol de Cristo Jesús por designio de Dios, y Sóstenes, nuestro hermano, escribimos a la Iglesia de Dios en Corinto, a los consagrados por Cristo Jesús, a los santos que él llamó y a todos los demás que en cualquier lugar invocan

el nombre de Jesucristo, Señor de ellos y nuestro. La gracia y la paz de parte de Dios, nuestro Padre, y del Señor Jesucristo sean con vosotros.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 1,29-34)

En aquel tiempo, al ver Juan a Jesús que venía hacia él, exclamó: «Este es el Cordero de Dios, que quita el pecado del mundo. Este es aquel de quien yo dije: "Tras de mí viene un hombre que está por delante de mí, porque existía antes que yo." Yo no lo conocía, pero he salido a bautizar con agua, para que sea manifestado a Israel.»

Y Juan dio testimonio diciendo: «He contemplado al Espíritu que baja del cielo como una paloma, y se posó sobre él. Yo no lo conocía, pero el que me envió a bautizar con agua me dijo: "Aquel sobre quien veas bajar el Espíritu y posarse sobre él, ese es el que ha de bautizar con Espíritu Santo." Y yo lo he visto, y he dado testimonio de que este es el Hijo de Dios.»

Ecce Homo. Pintura de Luis de Morales. Museu Provincial de Belles Arts de Cadis

COMENTARI

Mireu-lo

Fill de David, el Senyor... Joan Baptista, que vivia en l'expectació de l'arribada de l'enviat de Déu, el reconeix i el mostra a la gent del seu temps, i també acumula formes diverses per referir-se a ell.

Per exemple, l'assenyala com «l'anyell de Déu», expressió curiosa que evoca textos de l'Antic Testament i que suggereix que Jesús acceptarà de sofrir la injustícia per alliberar els qui sofreixen. Diu també que és «un home que m'ha passat davant», indicant al mateix temps la realitat de la seva condició humana i la seva superioritat. Afirma igualment que ha vist baixar damunt d'ell l'Esperit, una forma bíblica de dir que el reconeix ple de la força di-

vina. I finalment, Joan dona testimoni que Jesús és ni més ni menys que el Fill de Déu, el qui ha vingut al món a fer conèixer a tothom l'amor sense límits de Déu.

Joan Baptista, un profeta aclamat i escoltat, no es deixa endur per la fama popular i sap estar al seu lloc i portar la gent cap a Jesús. Joan ha estat capaç de reconèixer i de proclamar que arriba algú més important que ell i que a partir d'aquell moment el seu anunci i el seu baptisme, que eren de preparació, han de deixar pas al missatge i al baptisme de Jesús, que és a qui realment val la pena de seguir sempre.

Agustí Borrell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): He 5,1-10 / Sl 109 / Mc 2,18-22 ■ **dimarts**: He 6,10-20 / Sl 110 / Mc 2,23-28 ■ **dimecres**: He 7,1-3.15-17 / Sl 109 / Mc 3,1-6 ■ **di-jous**: He 7,25-8,6 / Sl 39 / Mc 3,7-12 ■ **divendres**: He 10,32-36 / Sl 33 / Jn 17,11b-19 ■ **dissabte**: He 9,2-3.11-14 / Sl 46 / Mc 3,20-21 ■ **diu-menge** vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.): Is 8,23b-9,3 / Sl 26 / 1Co 1,10-13.17 / Mt 4,12-23.

De tant en tant sorgeixen persones que destaquen enmig de la multitud, que són capaces d'aportar alguna novetat, d'atraure l'atenció dels altres i de fer avançar la història de la humanitat. Quan hem de descriure algú que sobresurt per les seves qualitats o per la seva personalitat, ens falten les paraules. Diem que és diferent, que és especial, que té carisma, que és un líder, un referent, un fenomen, una estrella...

En els evangelis hi ha multitud de títols i d'expressions per descriure algun aspecte de la riquesa incomparable de Jesús: es diu que és el Messies, el Fill de l'Home, un profeta, el Salvador, l'Emmanuel, el

DIÀLEGS SOBRE LA FE

Acostuma't a viure amb preguntes

Oriol: —Mare, es pot demostrar l'existència de Déu?

Gràcia: —No es pot demostrar concloentment, amb proves científiques experimentals, la seva existència.

—I es pot demostrar que no existeix?

—Tampoc. Ni una cosa ni l'altra.

—Què vols dir?

—Vull dir que no hi ha arguments que demostrin empíricament a qui no creu que ha de creure.

—Així, les demostracions de l'existència de Déu no compten per a res.

—No vagis tan ràpid. La raó ensenya, prepara el camí de la fe, ajuda a entendre, però la raó, per si sola, és incapaç de dir-nos qui és Déu en darrer terme. Però hi ha unes vies de coneixement, uns camins que ens permeten veure una raonabilitat en l'afirmació de l'existència de Déu. Se'n diu preàmbuls de la fe.

—Quines vies són aquestes?

—La bellesa del món, la unitat que hi ha. L'ordre amb el

qual s'esdevenen tots els processos naturals. L'obra evoca la petjada d'un creador, però no demostra apodícticament que hi hagi un creador.

—L'obra podria ser autosuficient.

—L'obra és dependent, contingent. Tot el que és podria no haver estat. Tot és efímer i làbil. Si les coses són, podent no ser, és raonable pensar que hi ha un ésser que les sosté i fa que siguin. Però també hi ha raons per no creure en la seva existència.

—Ah, sí. Quines?

—La persistent presència en el món del mal, de la crueltat, el desordre de la naturalesa i les desfetes de la història. Aquest és un dels arguments bàsics contra l'existència de Déu.

—Així, què he de creure?

—Has d'apostar, perquè no hi ha demostració en el sentit científic del terme. Has d'apostar raonablement. I t'has d'acostumar a viure amb preguntes.

Francesc Torralba

(Ah, sí? Com parlar de Déu als infants, Editorial Claret)

DÉU NO TÉ POR

Pregar a la ciutat

Aquí hi ha un altre aspecte molt important, que és el de la pregària i la litúrgia en la comunicació de l'Evangeli. Les nostres litúrgies, les nostres esglésies, les nostres comunitats en pregària són un gran moment de comunicació de l'Evangeli.

Abans que tot cal pregar: les nostres comunitats han d'ésser escoles de pregària. La pregària és perfum suau a la ciutat que se sent: t'adones de la presència de l'home que prega i de qui no prega. L'home de pregària comunica alguna cosa.

Una vida sense pregària és una vida sovint reduïda a la cosa psíquica, dominada per la por.

Les nostres comunitats i les nostres esglésies són cridades a ésser espais de pregària. Aquí hi ha una gran responsabilitat en la gestió de les esglésies i de les parròquies, perquè siguin espais de silenci i de trobada amb la Paraula de Déu. L'església, actualment, després de la plaça, és un dels pocs espais oberts a la ciutat, on tothom pot entrar.

La gent cerca alguna cosa a les esglésies. Cerca silenci, cerca una presència de Déu, cerca pregar, però sovint troba soroll, si no activitat. Cal considerar la gran ocasió que constitueixen les nostres esglésies, si sabem pensar-hi més com a santuaris que com a aules. La gent té necessitat d'adreçar els ulls al Senyor; de poder trobar una presència discreta; de trobar silenci. Un espai de silenci en el barri parla molt.

No cal explicar-ho tot en la litúrgia. La litúrgia és la celebració d'un misteri, el de la presència de Déu enmig nostre. Hi ha una eficàcia del sagrament i de la litúrgia que és més forta que tota comprensió. La litúrgia és la nostra pàtria.

Andrea Riccardi

(Déu no té por, Publicacions de l'Abadia de Montserrat)

SANTORAL

16. ✝ Diumenge II de durant l'any. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscil·la (s. I), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. Dilluns. Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca. Santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. Dimarts. Sant Volusià, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg.; sant Jaume Hilari Barbal, rel. La Salle i mr.

19. Dimecres. Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gumersind, prev., i Servideu, monjo, mrs.; beat Marcel Spínola, bisbe de

Sevilla, cardenal; beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prev., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

20. Dijous. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. Divendres. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, màrtirs (259). Santa Agnès (s. III-IV), vg. i mr. romana; beata Josepa-Maria de santa Agnès, verge agustina, de Benigànim.

22. Dissabte. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV). Sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

LAS BIENAVENTURANZAS

Un camino de plenitud

En las religiones, la montaña es el lugar de la particular cercanía de Dios. Es el vínculo de unión entre el cielo y la tierra y, por tanto, el lugar privilegiado para el encuentro entre Dios y los seres humanos. Así, san Juan de la Cruz describió el camino místico de la purificación como la subida al monte Carmelo.

Podemos comprender las ocho bienaventuranzas de Jesús en el Sermón de la Montaña como un camino de iniciación a lo largo del cual nos adentramos en el misterio del ser humano y en el misterio de Dios.

En el monte no encontramos sólo a Cristo como aquel que une en sí cielo y tierra. También sus palabras nos abren una ventana a través de la cual el cielo resplandece sobre nosotros. Las bienaventuranzas no pretenden mostrarnos hasta qué punto somos miserables con respecto a lo que Jesús nos pide.

Por el contrario, sobre el monte como centro de fuerza espiritual, Jesús quiere ponernos en contacto con el potencial que hay en nuestra alma. Sobre el monte quiere mostrarnos la plenitud de que es capaz nuestro corazón. Quiere elevarnos por encima de la cotidianidad, en la que olvidamos muchas veces que, en efecto, somos hijos de la luz, hijos de Dios.

Las bienaventuranzas que Jesús anuncia desde el monte —como el nuevo Moisés en el Sinaí— quieren invitarnos a contemplar a Dios en su sublimidad, pero, al mismo tiempo, a contemplar también la dignidad del ser humano, a quien Dios ha llamado para que haga brillar la luz del cielo sobre la tierra mediante su conducta. Y en este sentido las bienaventuranzas son el camino hacia una vida plena y feliz.

Anselm Grün

(Las bienaventuranzas. Un camino de plenitud. Ed. Sal Terrae, 2009)

ENTREVISTA

JAUME MENSA

L'amor cristià

L'obra *Amor fina e complida. Arnau de Vilanova i les teories medievals de l'amor*, en la

qual s'analitzen els diversos aspectes de l'amor segons Arnau de Vilanova i de quina manera s'integren en una concepció antropològica global, ha estat guardonada amb el XXI Premi Joan Maragall, que atorga la Fundació Joan Maragall a una obra d'assaig o d'investigació sobre cristianisme i cultura. L'autor és l'igualadí Jaume Mensa, estudiós de l'obra d'Arnau de Vilanova. Doctor en filosofia i llicenciat en teologia, Mensa afirma que l'obra és una anàlisi de l'amor cristià en contraposició a l'amor cortès: «Per a Arnau de Vilanova, l'amor cristià és donació, sacrifici, gratuïtat».

Arnau de Vilanova va mostrar una actitud molt radical amb el cristianisme sociològic. Per què?

Em sembla que un dels mèrits principals d'Arnau de Vilanova és haver-se adonat dels límits de la cristiandat medieval, de la *societat cristiana*. Moltes persones eren cristianes per conveniència social. Arnau critica amb vehemència aquest cristianisme superficial i, fins i tot, de vegades, hipòcrita.

Quin amor reivindicava?

El «ver e perfet» cristià viu amb radicalitat l'amor. Imita la vida i les obres de Jesucrist, especialment la seva mort a la creu. Se sent estimat per Déu i estima els altres homes. Dóna la vida que li ha estat donada. És un amor que es tradueix en obres. L'autèntica caritat era per a Arnau de Vilanova més important que establir capellanies o fer dir misses per a després de la mort.

Com definiria la fe d'Arnau de Vilanova?

És una fe arrelada en l'Evangeli. Aconsellava sempre de llegir-lo —si no en llatí, en català. En aquest sentit, ens fa pensar en l'espiritualitat de Luter. La fe per a Arnau de Vilanova és una relació personal amb Déu. Arnau de Vilanova proposa a grups de laics, els beguins, de viure a fons el valor de la pobresa, la vida en comunitat, l'assistència als més necessitats, el rebuig de tot grau social.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians a l'arxidiòcesi de Barcelona

Dimarts, 18 de gener. L'Arquebisbat de Barcelona inaugurarà la Setmana de Pregària per a la Unitat dels Cristians a la Catedral (Pla de la Seu), a les 20 h, en una celebració ecumènica presidida pel Sr. Cardenal, Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona, amb la participació de representants de les diverses confessions cristianes.

Dimecres, 19 de gener. Celebració ecumènica a la Pquia. de Sant Josep, a les 20 h (c/ Sant Josep 5, Mataró).

Dijous, 20 de gener. Celebració ecumènica a la Pquia. de la Sagrada Família, a les 20.45 h (c/ Provença 450, Bcn).

Divendres, 21 de gener. Celebració ecumènica a la Pquia. de Santa Maria del Remei, a les 22 h (pl. Concòrdia 1, Bcn).

Dissabte, 22 de gener. Celebració ecumènica a la Pquia. Patriarca Abraham, a les 18.30 h (c/ Jaume Vicens Vives 6, Bcn).

Diumenge, 23 de gener. Celebració ecumènica a la Pquia. de Santa Maria Reina, a les 17.30 h. Converses de Pedralbes i a les 19 h pregària ecumènica (av. d'Esplugues 103, Bcn).

Dilluns, 24 de gener. Celebració ecumènica a la Pquia. de Sant Josep, a les 19 h (c/ Enric Borràs, s/n - Badalona).

Dimarts, 25 de gener. Celebració del Centre Ecumènic de Catalunya a la Pquia. dels Sants Gervasi i Protasi (M. D. Bonanova), a les 20 h (pl. Bonanova 12, Bcn).

Més informació: *Delegació Diocesana d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses de l'Arquebisbat de Barcelona (c/ Diputació, 231), de dilluns a divendres de 9 a 17 h, tel. 933 238 874 - ecumenismo@arconet.es.*

SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT

L'església de Jerusalem, ahir, avui i demà

Fa quasi dos mil anys, els primers deixebles de Crist reunits a Jerusalem van tenir l'experiència de l'efusió de l'Esperit Sant en la Pentecosta. Han estat reunits en la unitat que constitueix el cos del Crist. Sempre i de tot lloc els cristians veuen en aquest esdeveniment l'origen de la seva pròpia comunitat de fidels, cridats a proclamar junts Jesucrist com a únic Senyor.

Encara que aquesta Església primitiva de Jerusalem ha conegut dificultats, tant exteriorment com en el seu si, els seus membres han perseverat en la fidelitat i en la comunió fraterna, «a partir el pa i en les pregàries».

No és difícil constatar que la situació dels primers cristians de la Ciutat Santa es vincula també avui a l'Església de Jerusalem. La comunitat actual coneix moltes alegries i patiments que van ser les de l'Església primitiva: injustícies i desigualtats, divisions, i també la fidel perseverança i la d'una unitat cada cop més gran entre els cristians.

Les Esglésies de Jerusalem ens fan actualment entreveure el que significa lluitar per la unitat, fins i tot en les grans dificultats. Ens mostren que la crida a la unitat pot anar bé més enllà de les paraules i orientar de veritat cap a un futur que ens faci anticipar la Jerusalem celestial i contribuir a la seva construcció.

La crida a la unitat arriba aquest any des de Jerusalem, l'Església mare, a les Esglésies del món sencer. Conscients de les seves pròpies divisions i de la necessitat de fer elles mateixes molt més per la unitat del Cos de Crist, les Esglésies de Jerusalem demanen a tots els cristians redescobrir els valors que constitueixen la unitat de la primera comunitat cristiana de Jerusalem, quan era assídua a l'ensenyament dels Apòstols i a la comunió fraterna, a la fracció del pa i les pregàries.

Aquest és el repte que tenim. Els cristians de Jerusalem demanen als seus germans i germanes fer d'aquesta setmana de pregària l'ocasió de renovar el seu compromís per treballar per un veritable ecumenisme, arrelat en l'experiència de l'Església primitiva.

Jaume González-Agàpito

ACTES I CONFERÈNCIES

Recés dels Catecúmens. El proper diumenge 23 (de 10 a 18 h), convocat pel Servei Diocesà per al Catecumenat, al Seminari Salesià «Martí Codolar». Dirigit per Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona. Informació i inscripcions al c/ Diputació, 231, tel. 934 541 898 i sdcatecumenat9068@arqbcn.org.

Estació d'enllaç. Activitat preparada per la Delegació Pastoral de Joventut cada 3r divendres de mes a les 22 h. La propera, «Cridats amb clau de clown!», tindrà lloc el proper dia 21 al Casal Llorella (c/ Balmes 138).

Renovació Carismàtica Catòlica en l'Esperit de Catalunya. Celebra la seva trobada anual els dies 22 i 23 de gener a «Martí Codolar» (av. Vidal i Barraquer 1). Predicador: Fra Manolo Tercero, o.f.m. Mons. Romà Casanovas, bisbe de Vic, presidirà l'Eucaristia de cloenda el diu-

menge a les 17 h. Tots hi sou convidats! Informació: Marisa, tel. 639 463 419.

Unió Espiritual de Mares. Dimecres 19 de gener, a 16.30 missa i a 17.30 conferència de la Dra. Rosa M. Viñas: «La meravella dels ulls humans». Lloc: Riera St. Miquel 1, bis.

Sessió de reflexió de l'actualitat cultural i religiosa del mes. Dilluns 17 de gener (a les 7 del vespre), Pere Buhigas, periodista i director d'informatius de TVE-Catalunya. Lloc: Auditori de la FJM (València 244, 1r).

Parròquia de St. Miquel dels Sants (c/ Escorial 163). Diumenge 23 gener (19 h), concert ecumènic coral. Cor Irini, dir. J. Torras: càntics de l'església de ritus eslau-bizantí; Capella Bach, dir. N. Cantalejo: càntics a la Mare de Déu; Cant Gregorià de l'Ateneu de Sant Just Desvern, dir. R. Moragas: diverses interpretacions de cant gregorià; Cor Bach, dir. M. Khupov: cançons de la litúrgia ortodoxa russa; Cor

Ecumènic Jubilate, dir. C. Mora: fragments de la Missa alemanya de Schubert. Entrada lliure.

CURSETS

Aules d'Història Eclesiàstica de Catalunya. Biblioteca Balmes, Fundació Balme-siana i Cultura Religiosa. *El Cristianisme i la ciutat antiga.* Ramon Casademunt. 3 sessions. Dilluns 17, 24 i 31 de gener 2011. De 19 a 20.30 h. Duran i Bas, 9, Barcelona. Continguts a la web: balme-siana.org (cursos).

BREUS

Parròquia del Bon Pastor. El propassat dia 9 de novembre, l'Honorable Jordi Pujol, president de la Generalitat de Catalunya, hi féu el pregó del 75 aniversari de la fundació de la Parròquia. L'acompanyen a la taula el seu rector, Mn. Pepe Rodado, i la Sra. Cristina Manresa, directora de l'Escola Bon Pastor.

La Sagrada Família es podrà visitar de manera gratuïta els dissabtes de gener.

L'Arquebisbat de Barcelona i el Patronat de la Sagrada Família, davant la gran expectació ciutadana creada, des que el Sant Pare Benet XVI va dedicar la Sagrada Família el propassat 7 de novembre, i confirmada amb l'augment de visites turístiques des d'aleshores, i la massiva assistència de fidels a la missa per la Vida i la Família del dissabte 18 de desembre, han fet públic que la Basílica de la Sagrada Família —sens dubte un dels temples i monuments més emblemàtics de la ciutat de Barcelona— es podrà visitar de manera gratuïta durant els dissabtes de gener. La basílica s'obrirà els dies 8, 15, 22 i 29 de gener de 9 a 14 hores. Aquesta iniciativa és també un gest per compensar les molèsties que va ocasionar als veïns la visita del Papa i agrair als veïns «l'esforç» que van fer durant la visita de Benet XVI, el 7 de novembre passat.

PALABRA Y VIDA

Dios, amigo del hombre, amigo de la vida

El portavoz de Benedicto XVI, el padre Federico Lombardi, acertó de pleno al decir ante los periodistas, el pasado 7 de noviembre, que el tema central de las palabras del Santo Padre en Santiago y en Barcelona ha sido el tema de Dios. Es bien conocido que la primera prioridad del Papa en su pontificado es abrir a los hombres de hoy el acceso a Dios. Misión nada fácil en estas sociedades europeas nuestras tan secularizadas.

Benedicto XVI nos ha dicho que «es una tragedia que en Europa, sobre todo en el siglo XIX, se afirmase y divulgase la convicción de que Dios es el antagonista del hombre y el enemigo de su libertad. Con esto se quería ensombrecer la verdadera fe bíblica en Dios». Dios en realidad es el amigo de los hombres y el amigo de la vida y nos invita a ser sus amigos.

El Papa nos ha dicho en este viaje que «Dios es el origen de nuestro ser y fundamento y cumbre de nuestra libertad, no su oponente». Y por ello no dudó en pedir, desde Santiago de Compostela, lugar tan significativo para el continente europeo, que «Europa ha de abrirse a Dios, salir a su encuentro sin miedo, trabajar con su gracia por aquella

dignidad del hombre que habían descubierto las mejores tradiciones».

También ha pedido que «es necesario que Dios vuelva a resonar gozosamente sobre los cielos de Europa; que su palabra santa no se pronuncie jamás en vano; que no se pervierta haciéndola servir para fines que le son impropios. Es necesario que se profiera santamente». Estas palabras me parecen que tienen una clara intención de responder a los que puedan pensar —o quizás incluso temer— que esta invocación del nombre de Dios pueda esconder propósitos menos nobles de un retorno a formas de neoconfesionalismo estatal. En otras ocasiones, ante representantes de los Estados o de la política, Benedicto XVI ha hablado claramente de una sana laicidad estatal, y por ello es muy significativa su invitación a invocar el nombre de Dios santamente y a que este nombre nunca se tome en vano, como ya exige el Decálogo del Sinaí. Y se tomaría en vano si se utilizase «para fines que le son impropios». Es muy importante esta clarificación ante los hombres y las mujeres de hoy y ante nuestra misma sociedad actual.

Si el tema de Dios estaba en el centro de los mensajes de esta visita apostólica de Benedicto XVI,

es muy lógico que quedara maravillado por la basílica de la Sagrada Familia. Lo expresó con unas palabras que nos recordaban al Papa que ha dedicado tantos años a la enseñanza universitaria de la teología: «En un humilde y gozoso acto de fe, levantemos una inmensa mole de materia, fruto de la naturaleza y de un inconmensurable esfuerzo de la inteligencia humana, constructora de esta obra de arte. Ella es un signo visible del Dios invisible.»

En diferentes escritos, ya antes de alcanzar el pontificado, el Papa ha expresado que la experiencia de la belleza es un camino hacia el misterio y, en último término, hacia Dios. Por eso la Sagrada Familia era el lugar apropiado para el magisterio de Benedicto XVI sobre esta cuestión tan fundamental. Esto explica su fascinación por la obra de Gaudí hasta el punto de poner el Nacimiento de la basílica en su felicitación de esta Navidad. «Gaudí, abriendo su espíritu a Dios, ha sido capaz de crear en esta ciudad de Barcelona un espacio de belleza, de fe y de esperanza que conduce al hombre al encuentro con quien es la Verdad y la Belleza misma.»

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona